

POSUDEK

oponenta rigorózní práce

Jméno a příjmení studenta: Mgr. Eva Kučerová

Název práce: **Pořízení pro případ smrti**

Jméno a příjmení oponenta: JUDr. Petr Šustek, Ph.D.

1. Cíle, metodika zpracování práce a aktuálnost tématu:

Autorka zvolila aktuální téma práce, které je náročnější už s ohledem na rekodifikaci soukromého práva, kdy lze úpravu dědického práva nazvat vskutku diskontinuitní. Rigorózní práce prokázala zájem o předmětnou problematiku, znalost předmětné hmotněprávní úpravy a taktéž (relativní) schopnost orientovat se v odborných textech a v příslušné judikatuře (základní přehled). Autorka zvolila analytickou metodu zpracování, v rámci osmé kapitoly lze nalézt cosi jako pokus o srovnání domácí a zahraniční úpravy, ovšem na mnohých místech se jedná o čistě popisný výklad bez jakéhokoli odborného přesahu a zdrojového aparátu.

2. Struktura a členění práce:

Text (95 stran včetně úvodu a závěru) je celkově přehledně členěn, jeho struktura však není logická a rozsah jednotlivých kapitol není vyvážený. Proč autorka nevěnuje nejsilnějšímu dědickému titulu větší zájem a v rámci práce jím po obecném úvodu nezačíná? Vnitřní členění respektuje předepsanou formu pro odborný text. Práce je rozdělena na osm kapitol, kdy první podává obecný výklad pojmu dědické právo, druhá kapitola podrobně rozebírá závěť, až třetí pak popisuje institut dědické smlouvy. S ohledem na název práce bych očekával samostatnou kapitolu věnovanou kodicilu, podkapitola je v kontextu rozdělení pořízení pro případ smrti v zákoně jak z logického, tak ze systematického hlediska nedostačující. Čtvrtá kapitola předkládá výklad o odkazu a jeho jednotlivých druzích, pátá kapitola se krátce věnuje nepominutelným dědicům a jejich postavení v rámci dědického práva. Šestá kapitola popisuje vydědění a jednotlivé důvody, které občanský zákoník předpokládá pro využití tohoto institutu, další kapitola se věnuje dědění s cizím (přeshraničním) prvkem. Konečně, osmá kapitola nabízí exkurz (opravdu jen popisné odbočení z výkladu) do právní úpravy dědického práva v sousedních zemích ČR.

3. Rozsah a úroveň použitých zdrojů a práce s nimi:

Při zpracování rigorózní práce byly využity vlastně jen české odborné zdroje, ačkoli se práce vydává i do popisu zahraniční právní úpravy. Využití zahraničních literárních pramenů, vyjma pramenů slovenských, zcela absentuje.

4. Jazyková, stylistická úroveň a formální úprava rigorózní práce:

Jazyková i stylistická úroveň práce není dle mého vyhovující. V rigorózní práci se objevuje celá řada překlepů, gramatických i stylistických chyb (už na titulní straně není bez chyby ani uvedení data uzavření rukopisu, pro rozsah překlepů a gramatických chyb není ani potřebné další příklady uvádět). Autorce je nutné vytknout, že jazyková korektura textu zřejmě nebyla provedena vůbec, a pokud ano, tak velmi nedbale. V seznamu právních předpisů autorka opakovaně neuvádí názvy právních předpisů ve správném tvaru (např. namísto „zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník“ uvádí „občanský zákoník zák. č. 89/2012 Sb.“). Rovněž v případě seznamu použité judikatury a citací judikatury v textu uvádí autorka pouze spisovou značku a nikoliv den vyhlášení rozhodnutí a konkretizaci soudu, který rozhodnutí vydal. Vzhledem k tomu, že si autorka jako cíl práce vytyčila seznámení široké veřejnosti s právní úpravou, tedy patrně plánuje publikaci své práce, očekával bych, že se těchto formálních chyb vyvaruje. Uznávám však, že celkový rozsah popisované problematiky svědčí o snaze rigorózní práce přistupovat zodpovědně, nicméně nejspíše nedošlo ke komplexnímu dotažení práce.

5. Odborná kvalita zpracování tématu rigorózní práce:

Vyjma výše uvedených výtek je práce po odborné stránce standardní. Práce splňuje požadavky na práci tohoto stupně, a to jak svým rozsahem, tak odbornými informacemi. Prokazuje autorčiny znalosti vybrané hmotněprávní problematiky, příslušné judikatury, jakož i její zájem o dané téma. Lze vyzdvihnout uvádění dílčích závěrů v práci, ke kterým autorka v jednotlivých pasážích práce dochází.

6. Navržené otázky k obhajobě:

Nechť se autorka zamyslí nad (ne)možností postoupení dědické smlouvy a své závěry odůvodní.

7. Závěr:

Práci v této podobě k obhajobě nedoporučuji. Doporučuji, aby autorka práci upravila, resp. provedla hloubkovou jazykovou a stylistickou korekturu (včetně sjednocení zkratk), zamyslela se nad vhodnější systematikou práce, vyvážila rozsah a obsah jednotlivých kapitol a popřípadě odpovídajícím způsobem doplnila poznámkový aparát.

Datum 12. 2. 2016

JUDr. Petr Šustek Ph.D.